

Hoe evolueren de kredietgerelateerde financiële moeilijkheden van huishoudens?

Terugblik op de statistieken uit het jaarverslag 2025 van de CKP

L. Pierroux (econoom), september 2026

Inhoudstafel

1.	De macro-economische situatie.....	3
1.1.	Stijgende koopkracht, maar relatief hoge inflatie en slabakkende economische groei.....	4
1.2.	Gemengde resultaten voor de arbeidsmarkt.....	4
1.3.	Daling van de spaarquote.....	5
1.4.	Lichte opleving van het consumentenvertrouwen eind 2025.....	6
2.	Lichte daling van het aantal kredietovereenkomsten en stijging van het aantal nieuwe kredieten..	6
3.	Stijging van het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand.....	8
3.1.	Evolutie van het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand in België.....	9
3.2.	Evolutie van het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand per gewest.....	13
4.	Nieuwe kredietnemers met een betalingsachterstand	17
5.	Groter risico op wanbetaling bij 25- tot 44-jarigen	19
6.	Toename van wanbetaling op meerdere kredieten.....	20
7.	Stijging van de gemiddelde betalingsachterstand.....	22
8.	Niet-geoorloofde debestanden	24
9.	Lichte stijging van het aantal collectieve schuldenregelingen, maar nog steeds onder het niveau van vóór de crisissen	24
9.1.	Evolutie van het aantal procedures voor collectieve schuldenregeling.....	25
9.2.	Verdeling van de CSR-dossiers per arrondissement	27
9.3.	Evolutie van het aantal kredieten met een betalingsachterstand in CSR-dossiers	28
9.4.	Evolutie van het type regeling en de duur van CSR-dossiers	29
10.	Welke toekomst voor de kredietgerelateerde schuldenlast van huishoudens?	30
11.	Conclusie.....	31

Dit artikel heeft tot doel de lezers te informeren over de recente evolutie van de moeilijkheden die Belgische huishoudens ondervinden om een krediet te verkrijgen. Zijn deze moeilijkheden de afgelopen jaren toegenomen of niet? Om deze vraag te beantwoorden, worden verschillende indicatoren uit het jaarverslag 2025 van de Centrale voor Kredieten aan Particulieren voorgesteld, namelijk:

- *Het aantal lopende kredietovereenkomsten en nieuwe kredietovereenkomsten;*
- *Het aantal en het percentage kredietnemers met een betalingsachterstand (op nationaal en gewestelijk niveau);*
- *Het aantal nieuwe kredietnemers met een betalingsachterstand;*
- *De leeftijd van de kredietnemers met een betalingsachterstand;*
- *Het aantal kredietnemers met meerdere betalingsachterstanden;*
- *Het gemiddelde bedrag van de betalingsachterstand;*
- *Het aantal personen met een niet-geoorloofde debetstand;*
- *Gegevens over de collectieve schuldenregeling (aantal lopende en nieuwe dossiers, verdeling per arrondissement, aantal kredieten met een betalingsachterstand, verdeling per type regeling en duur van de regelingen).*

Hoe staat de markt voor consumentenkrediet in België ervoor na de opeenvolgende crisissen (gezondheidscrisis, inflatiecrisis, energiecrisis, geopolitieke crisissen enz.)?

Dit artikel bevat een gedetailleerde analyse van de statistieken van de Centrale voor Kredieten aan Particulieren^{1,2}. Deze Centrale registreert alle kredietovereenkomsten die natuurlijke personen in België voor privédoeleinden afsluiten. De Centrale registreert ook eventuele betalingsachterstanden voor deze kredietovereenkomsten en alle lopende collectieve schuldenregelingen. Kredietgevers raadplegen deze gegevens wanneer ze een kredietaanvraag ontvangen.

Sinds 1 januari 2024 is de reikwijdte van de door de NBB³ verzamelde gegevens uitgebreid met de integratie van de vroegere niet-gereguleerde registraties (ENR). Daarnaast is ook het systeem voor gegevensverzameling gewijzigd door de overstap naar de BECRIS-toepassing. Dit bracht een volledige reorganisatie van het gegevensmodel met zich mee en leidde vanaf 1 mei 2024 tot een breuk in de statistische reeksen. Door deze wijzigingen moet de evolutie tussen de gegevens van 2023 en 2024 met de nodige voorzichtigheid worden geïnterpreteerd.

Dit artikel heeft tot doel de recentste trends toe te lichten met betrekking tot de (problematische) schuldenlast⁴ van huishoudens op het vlak van krediet, evenals het beroep op een procedure voor de aanpak van overmatige schuldenlast (de collectieve schuldenregeling, hierna CSR genoemd).

² Het verslag 2025 van de CKP is hier beschikbaar: [Statistieken Centrale voor Kredieten aan Particulieren – 2025](#)

³ Zie [De CKP in cijfers | Nationale Bank van België](#)

⁴ Een krediet is niet hetzelfde als het begrip schuldenlast: het is een specifieke vorm van schuldenlast. Voor meer informatie over andere vormen van schuldenlast verwijzen we de lezer naar het jaarverslag van het Observatorium over de stand van zaken inzake overmatige schuldenlast in Wallonië.

Samengevat stellen we in 2025 het volgende vast:

- Een daling van het uitstaande kredietvolume en een stijging van de kredietverlening;
- Na acht jaar van onafgebroken daling, een stijging van zowel het aantal als het percentage kredietnemers met een betalingsachterstand en van het aantal kredietnemers met meerdere betalingsachterstanden;
- Een versnelling van de toename van het aantal nieuwe kredietnemers met een betalingsachterstand, die bijzonder uitgesproken is bij leningen op afbetaling en kredietopeningen;
- Een stijging van de gemiddelde betalingsachterstand in de drie Belgische gewesten;
- Een groter risico op betalingsachterstand voor kredietnemers van 25 tot 54 jaar;
- Een toenemend aantal kredietnemers met een betalingsachterstand die minstens één niet-geoorloofde debetstand hebben;
- Een daling van het aantal lopende procedures voor collectieve schuldenregeling en een lichte stijging van het aantal nieuwe toelatingen;
- Over een periode van tien jaar een daling van het aandeel CSR-dossiers waarin kredietschulden voorkomen, maar een stijging tussen 2024 en 2025.

In dit artikel zullen we zien dat verschillende indicatoren wijzen op een recente verslechtering van de situatie van huishoudens op het vlak van krediet, ook al blijven de meeste ervan gunstiger dan vóór de opeenvolgende crisissen. Hoewel het nog te vroeg is om te besluiten dat er sprake is van een aanhoudende en algemene verslechtering, vormt de samenloop van verschillende signalen – de stijging van het aantal nieuwe kredietnemers met een betalingsachterstand, de toename van het aantal kredietnemers met meerdere betalingsachterstanden en de stijging van de gemiddelde betalingsachterstand – niettemin een aandachtspunt dat de komende jaren moet worden opgevolgd.

Hieronder maken we eerst een overzicht van verschillende macro-economische indicatoren die de kredietmarkt beïnvloeden en maken we daarna de balans op van de kredietgegevens in België. Daarbij bespreken we eerst de recentste cijfers over het uitstaande kredietvolume en de kredietverlening. Vervolgens bekijken we de evolutie van het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand op nationaal en gewestelijk niveau, evenals de evolutie van het aantal nieuwe kredietnemers met een betalingsachterstand. We zullen ook zien dat bepaalde leeftijdsgroepen een groter risico lopen om te kampen met wanbetaling voor een krediet. Daarna gaan we in op de recente toename van het aantal kredietnemers met meerdere betalingsachterstanden, evenals op de stijging van de gemiddelde betalingsachterstand en het aantal niet-geoorloofde debetstanden. Tot slot bespreken we de gegevens over de CSR en sluiten we af met enkele macro-economische vooruitzichten van de NBB voor 2026 en 2027.

1. De macro-economische situatie⁵

Alvorens de cijfers van de Centrale te analyseren, is het belangrijk om de context ervan te schetsen. Volgens de economische literatuur⁶ kan de kredietverlening door tal van factoren

⁵ De cijfers in dit deel zijn afkomstig uit het [Jaarverslag 2025 – Economische en financiële ontwikkelingen van de NBB](#).

⁶ Zie onder meer:

- Swain, R. B. (2007). The demand and supply of credit for households. *Applied Economics*, 39(21), 2681-2692.
- Vandone, D. (2009). *Consumer credit in Europe: Risks and opportunities of a dynamic industry*. Springer Science & Business Media.

worden beïnvloed: de macro- en micro-economische situatie van het land, sociodemografische, culturele en gedragskenmerken van de bevolking enz. We bespreken hier alleen macro-economische indicatoren waarvoor recente gegevens beschikbaar zijn, maar moeten er rekening mee houden dat ook andere, hier niet besproken factoren de cijfers over kredietverlening aan particulieren kunnen beïnvloeden.

1.1. Stijgende koopkracht, maar relatief hoge inflatie en slabakkende economische groei

Op nationaal niveau bedroeg de **economische groei** in 2024 1,1%, voornamelijk dankzij de dienstensector. De groei was daarmee minder sterk dan in 2023, toen het bbp met 1,7% toenam. Deze vertraging zette zich voort in 2025: het Belgische bbp steeg met slechts 1%, nog steeds grotendeels dankzij de dienstensector. In Wallonië zien we een vergelijkbare tendens: na een groei van 1,7% in 2023 nam het gewestelijke bbp in 2024 met 1,3% en in 2025 met 1,1% toe.⁷ Ondanks deze geleidelijke groeivertraging blijft de Belgische economische groei dicht bij die van de eurozone, die in 2025 eveneens 1% bedroeg (Ierland buiten beschouwing gelaten⁸).

Zowel in 2024 als in 2025 steeg de **koopkracht** van de huishoudens met ongeveer 1%. Deze evolutie kan onder meer worden verklaard door het mechanisme van de loonindexering, in combinatie met de vertraagde inflatie ten opzichte van de bijzonder hoge niveaus tijdens de energiecrisis van 2022. De koopkrachtgroei bleef evenwel gematigder dan in 2023, toen deze meer dan 2% bedroeg.

In het jaar 2022 was er een uitzonderlijk hoge **inflatie** van 10,3%, voornamelijk als gevolg van de sterke stijging van de energieprijzen (+57,9%). Vervolgens vertraagde de inflatie aanzienlijk tot 2,3% in 2023, dankzij de daling van de energieprijzen, waarna ze in 2024 opnieuw opliep tot 4,3%. In 2025 daalde de inflatie opnieuw tot 3%. Dat niveau blijft echter hoger dan het gemiddelde van 1,9% tussen 1997 en 2019, dus vóór de gezondheidscrisis. Ondanks de afnemende inflatie blijven de prijzen voor de meeste componenten ervan over het algemeen hoog⁹. Niet-energetische industriële goederen vormen hierop een uitzondering: de prijzen hiervan blijven relatief stabiel.

1.2. Gemengde resultaten voor de arbeidsmarkt

In België is het tempo van de **jobcreatie** in 2024 over het algemeen vertraagd, waarna het in 2025 opnieuw aantrok met 19.000 extra banen. Deze stijging is echter voornamelijk te danken aan de werkgelegenheid in de overheidssector en de zelfstandige arbeid. Bovendien blijft ze eerder bescheiden in vergelijking met de langetermijntrend: het aantal banen dat in 2025 werd gecreëerd, bedraagt slechts de helft van het gemiddelde over de periode 1999-2019. In de privésector is de ontwikkeling minder gunstig, met een daling van de jobcreatie, die vooral uitgesproken is in de industrie en de bouwsector.

- Huyghebaert, N. (2015). Etude sur l'importance du crédit à la consommation et du crédit hypothécaire dans l'économie belge, KU Leuven.

- Mian, A., & Sufi, A. (2018). Finance and business cycles: The credit-driven household demand channel. *Journal of Economic Perspectives*, 32(3), 31-58.

- Borowski, J., Jaworski, K., & Olipra, J. (2019). Economic, institutional, and socio-cultural determinants of consumer credit in the context of monetary integration. *International Finance*, 22(1), 86-102.

⁷ Cijfers van het IWEPS, beschikbaar via [Bbp naar volume – IWEPS](#).

⁸ De NBB stelt het volgende: “Het Ierse bruto binnenlands product (bbp) wordt immers aanzienlijk beïnvloed door specifieke factoren, zoals de overdracht van immateriële activa en de boekhoudkundige vestiging van multinationals in Ierland, waardoor de groei van de eurozone kunstmatig wordt opgedreven”.

⁹ Energie, voedingsmiddelen, diensten, niet-energetische industriële goederen, gezondheidsindex.

Tegelijkertijd is **de werkgelegenheidsgraad** van de 20- tot 64-jarigen tussen 2023 en 2025 licht gestegen. In België nam die toe van 72,1% naar 73,2%, terwijl het cijfer in Wallonië steeg van 66,7% in het laatste kwartaal van 2023 tot 67,9% in het laatste kwartaal van 2025⁹. Deze verbetering gaat niettemin gepaard met een lichte stijging van de werkloosheidsgraad¹⁰ bij de 15- tot 64-jarigen: in België steeg die in dezelfde periode van 5,6% tot 6,2% en in Wallonië van 8% tot 8,3%¹¹. Ondanks deze evolutie blijft de werkloosheid relatief laag. Deze indicatoren zullen bijzondere aandacht verdienen in een volgende analyse, die wellicht een beter beeld zal geven van de gevolgen van de beperking van de werkloosheidsuitkeringen in de tijd voor de arbeidsmarkt. Deze gevolgen zijn immers nog niet zichtbaar in de hier gepresenteerde gegevens. De **vacaturegraad** is tussen 2023 en 2025 over het algemeen gedaald, zowel in België als in Wallonië, maar blijft relatief hoog in vergelijking met de niveaus van vóór de verschillende crisissen. Tot slot is het aantal **faillissementen** van ondernemingen tussen 2024 en 2025 nauwelijks veranderd, met een beperkte stijging van 0,1%.

1.3. Daling van de spaarquote

Na een stijging in 2023, onder meer als gevolg van de hogere rentevoeten, daalde de spaarquote van de Belgische huishoudens vervolgens tot 12,3% in 2025. Daarmee bevindt ze zich opnieuw op een niveau dat dicht bij dat van vóór de verschillende crisissen ligt, maar nog steeds onder het gemiddelde van 15% over de periode 1999-2024. Deze daling van de spaarquote kan onder meer in verband worden gebracht met de geleidelijke versoepeling van de rentevoeten vanaf 2024 en met de vertraging van de inflatie ten opzichte van de uitzonderlijk hoge niveaus tijdens de energiecrisis van 2022.

Tabel 1: evolutie van de macro-economische indicatoren in België (2020-2025)

Macro-economische indicatoren	2020	2021	2022	2023	2024	2025 ¹¹
Economische groei (bbp)	-5,7%	6,3%	4%	1,7%	1,1%	1%
Koopkrachtgroei ¹² (in reële termen)	1%	2,7%	-0,8%	2,5%	1,1%	1,1%
Inflatie (totale HICP)	0,4%	3,2%	10,3%	2,3%	4,3%	3%
Inflatie van de energieproducten	-11%	22,4%	57,9%	-28,4%	9,7%	4,7%
Jobcreatie	3.000	94.000	104.000	40.000	13.000	19.000
Werkloosheidsgraad (beroepsbevolking van 15-64 jaar)	5,6%	6,3% ¹³	5,6%	5,6%	5,8%	6,2% ¹⁴
Spaarquote	19,1%	16,6%	12,9%	14%	12,9%	12,3%

Bron: NBB

¹⁰ Ibid.

¹¹ De gegevens in deze kolom zijn ramingen op 31 december 2025.

¹² Procentuele verandering van het reële bruto beschikbare inkomen.

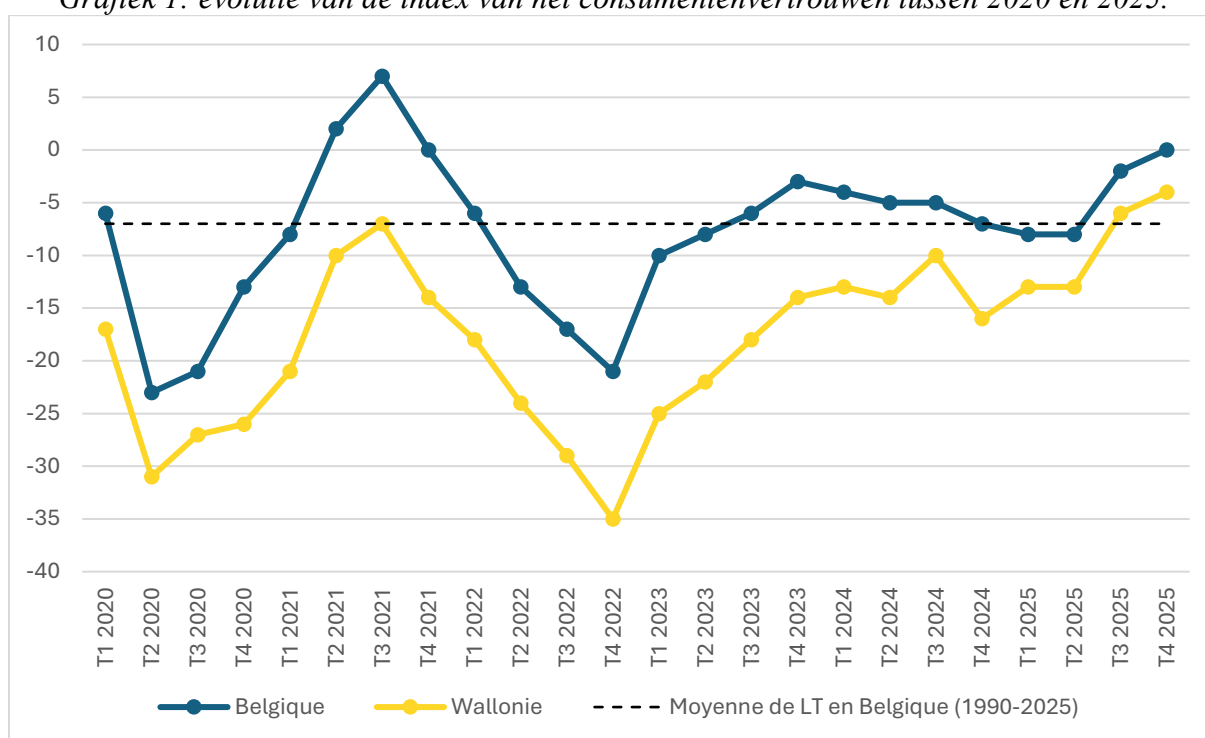
¹³ Als gevolg van wijzigingen in de definities van werkgelegenheid en werkloosheid zijn de resultaten vanaf 2021 niet volledig vergelijkbaar met die van de voorgaande jaren.

¹⁴ Gemiddelde van de eerste drie kwartalen.

1.4. Lichte opleving van het consumentenvertrouwen eind 2025

Grafiek 1 toont de evolutie van de index van het consumentenvertrouwen in België en Wallonië. Na een duidelijk herstel in 2021, toen de COVID-19-pandemie op haar einde liep, verslechterde het vertrouwen van de huishoudens sterk in 2022 als gevolg van de energiecrisis, de hoge inflatie en de oorlog in Oekraïne. Sinds november 2022 zette zich echter een kentering in, onder meer dankzij de daling van de energieprijzen. In 2023 en 2024 bleef het consumentenvertrouwen in België vervolgens iets boven het langetermijngemiddelde, om in de eerste helft van 2025 opnieuw onder dat gemiddelde te zakken. Volgens de NBB hield deze verslechtering voornamelijk verband met een pessimistisch beeld bij de huishoudens over de economische vooruitzichten van het land. Vanaf het derde kwartaal van 2025 keerde de trend echter opnieuw: zowel in België als in Wallonië nam het consumentenvertrouwen weer toe.

Grafiek 1: evolutie van de index van het consumentenvertrouwen tussen 2020 en 2025.

Bron: NBB

2. Lichte daling van het aantal kredietovereenkomsten en stijging van het aantal nieuwe kredieten

Tussen 2024 en 2025 daalde het **totale** aantal lopende kredieten in België met 0,8% (tabel 2). Deze daling is voornamelijk toe te schrijven aan de afname van het aantal consumentenkredietovereenkomsten (-1,1%). Tegelijkertijd nam ook het aandeel meerderjarige kredietnemers met minstens één krediet licht af.

Deze evolutie staat echter in contrast met de ontwikkeling van het aantal **nieuwe** kredieten. Dat aantal steeg in dezelfde periode met 2,9%, onder meer als gevolg van de sterke toename van het aantal nieuwe hypothecaire kredietovereenkomsten (+11,3%). Dit herstel hangt onder meer samen met de daling van de rentevoeten. Nadat de rentevoeten in 2024 begonnen te dalen,

namen ze in 2025 verder af, zoals in grafiek 2 wordt weergegeven. Daardoor werden de financieringsvoorwaarden voor vastgoedprojecten gunstiger.

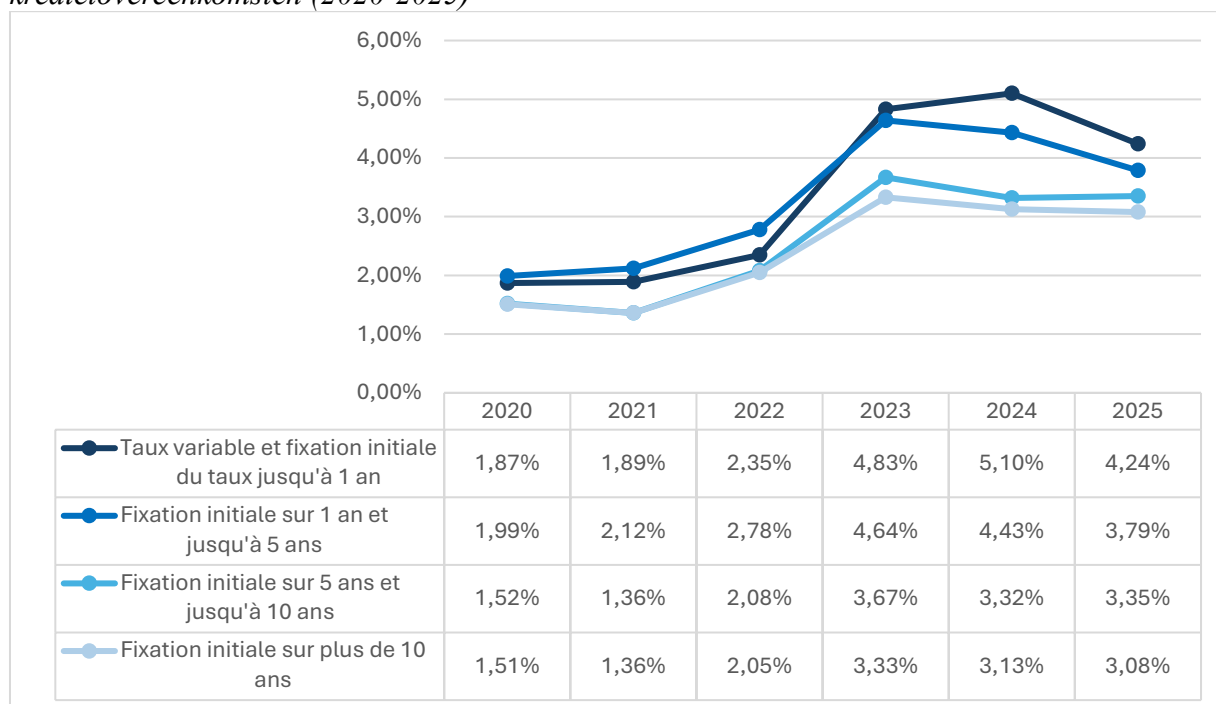
Tabel 2: evolutie van het totale aantal lopende kredietovereenkomsten, het aantal nieuwe kredietovereenkomsten en het aandeel van de Belgische meerderjarige bevolking met minstens één krediet tussen 2024 en 2025¹⁵

	2024	2025	Evolutie
Lopende kredietovereenkomsten (in december)	10.062.822	9.983.582	-0,8%
Nieuwe kredietovereenkomsten	1.083.627	1.115.082	+2,9%
Aandeel van de meerderjarige bevolking met minstens één krediet	64%	63,6%	-0,4 procentpunt

Bron: NBB

Deze daling van de rentevoeten volgt na een periode waarin ze sterk waren gestegen. Hoewel de inflatie in 2023 al aanzienlijk was afgenomen, bleven de gevolgen van het monetaire beleid om de inflatie te beteugelen nog merkbaar in de kredietkosten. Als reactie op de sterke inflatie had de Europese Centrale Bank haar beleidsrente vanaf 2022 immers verschillende keren verhoogd. De doorwerking daarvan in de financieringsvoorwaarden van kredietinstellingen leidde tot een duidelijke stijging van de rentevoeten voor hypothecaire kredieten. Deze stijging was vooral zichtbaar in 2023, toen de rentevoeten opnieuw een niveau bereikten dat in ongeveer tien jaar niet meer was voorgekomen. Daarna keerde de trend: de daling die in 2024 aanving, zette zich in 2025 voort en droeg bij tot de heropleving van de markt voor hypothecair krediet.

Grafiek 2: evolutie van de gemiddelde jaarlijkse rentevoeten voor nieuwe hypothecaire kredietovereenkomsten (2020-2025)

Bron: NBB; berekening van de gemiddelden: OKS

¹⁵ Deze cijfers hebben betrekking op kredietovereenkomsten die vanaf het moment van afsluiting worden geregistreerd.

Volgens Febelfin heeft ook de verlaging van de registratierechten bijgedragen tot deze evolutie¹⁶. Het herstel verschilt echter naargelang het doel van het hypothecair krediet. Tussen het vierde kwartaal van 2024 en het vierde kwartaal van 2025 steeg het aantal kredieten voor de aankoop van een woning met 14,7%, terwijl het aantal kredieten voor nieuwbouw en renovatie met respectievelijk 14,9% en 15,7% daalde.

Tabel 3 bevestigt deze trend: na de sterke daling van het aantal verkoopakten in 2023 volgde in 2025 een aanzienlijke stijging. Uit de tabel blijkt bovendien dat de gemiddelde prijzen van huizen en appartementen blijven stijgen, waarbij vooral de stijging van de huizenprijzen tussen 2024 en 2025 opvalt. Ondanks deze prijsstijgingen kende de vastgoedverkoop in 2025 een recordstijging.

Tabel 3: evolutie van de vastgoedmarkt in België (2020-2025)

Vastgoedmarkt	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Evolutie 2020-2025
Evolutie van het aantal verkoopakten ¹⁷	n.b.	n.b.	n.b.	-15,2%	-0,7%	+14,2%	-1,7 procentpunt ¹⁸
Gemiddelde prijs van een huis	€ 276.993	€ 295.278	€ 319.389	€ 322.780	€ 329.743	€ 348.800	+25,9%
Gemiddelde prijs van een appartement	€ 244.112	€ 251.620	€ 260.532	€ 264.792	€ 271.330	€ 277.927	+13,8%

Bron: Notarisbarometer

3. Stijging van het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand

De evolutie van het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand (d.w.z. het aantal personen dat bij de Centrale geregistreerd staat voor minstens één krediet waarop sprake is van wanbetaling, met andere woorden met een niet-aangezuiverde betalingsachterstand¹⁹) kan een indicatie geven van eventuele financiële moeilijkheden.

Een betalingsachterstand op een krediet leidt niet noodzakelijk tot overmatige schuldenlast. Wanneer betalingsachterstanden zich echter herhalen of blijven aanslepen, kan dit leiden tot overmatige schuldenlast.

Hieronder bekijken we eerst het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand op nationaal niveau en vervolgens per gewest.

¹⁶ Zie [2025: een uitstekend jaar voor de hypothecaire kredietverlening | Febelfin](#)

¹⁷ Dit gegeven is niet beschikbaar voor de jaren vóór 2023.

¹⁸ Dit percentage geeft de evolutie van het aantal verkoopakten tussen 2023 en 2025 weer.

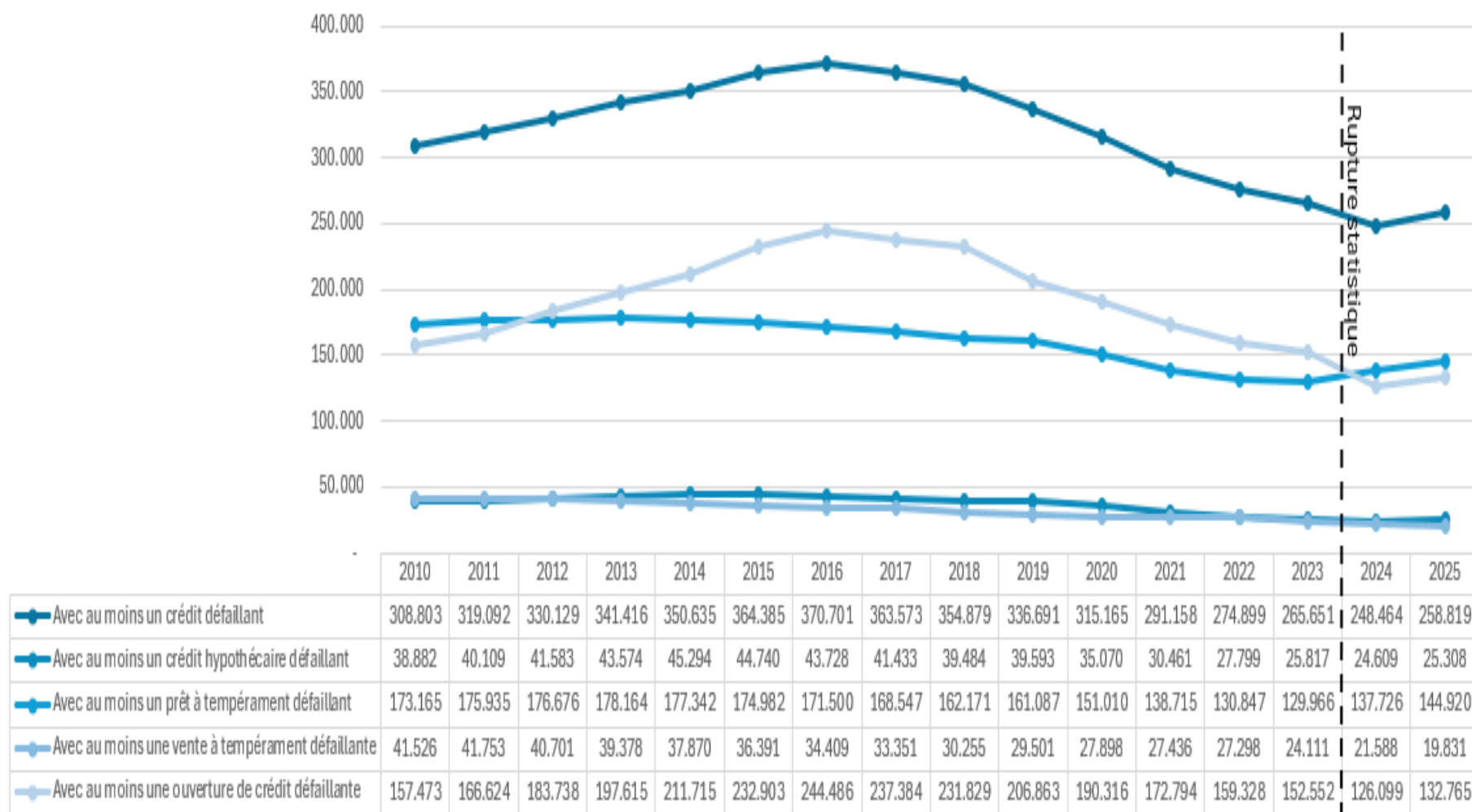
¹⁹ De criteria voor de registratie van betalingsachterstanden die voortvloeien uit kredietovereenkomsten zijn te vinden op de website van de Nationale Bank, in de [begrippenlijst van de CKP](#) of in de methodologische toelichting bij het jaarlijkse statistische verslag van de CKP.

3.1. Evolutie van het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand in België

Grafiek 3 toont een aanhoudende daling van het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand tussen 2016 en 2024. Tussen 2023 en 2024 is er echter een uitzondering voor leningen op afbetaling: het aantal kredietnemers met wanbetaling voor dit type krediet neemt toe. Voor het eerst sinds 2011 ligt dit aantal zelfs hoger dan het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand voor een kredietopening.

In 2025 keert de trend duidelijker: het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand neemt toe voor alle kredietcategorieën, met uitzondering van de verkopen op afbetaling. De stijging is bijzonder uitgesproken voor kredietopeningen (+5,3%) en leningen op afbetaling (+5,2%). Deze evolutie zou erop kunnen wijzen dat sommige huishoudens steeds meer moeite hebben om hun kredieten terug te betalen.

Grafiek 3: evolutie van het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand voor minstens één krediet in België, per krediettype (2010-2025)²⁰.

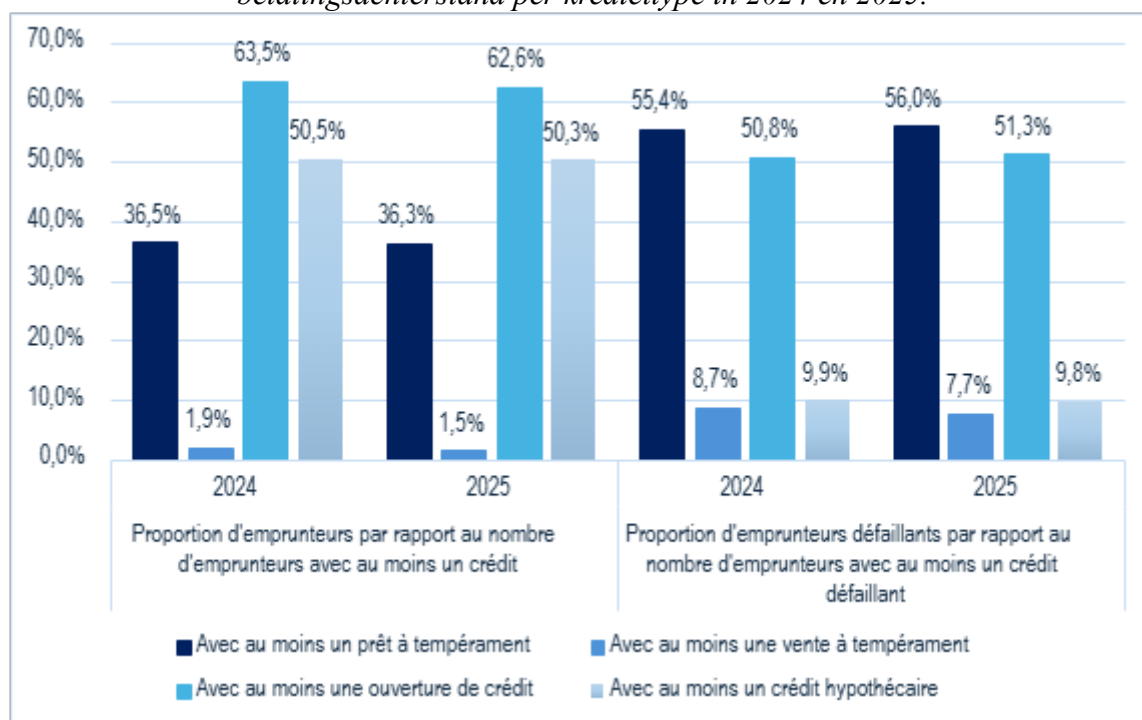
Bron: NBB

²⁰ Deze cijfers hebben betrekking op kredietovereenkomsten die vanaf het moment van afsluiting worden geregistreerd.

Volgens grafiek 4 blijft de **kredietopening** zowel in 2024 als in 2025 het krediettype dat kredietnemers het vaakst aangaan: ongeveer twee derde van hen heeft een kredietopening. Deze cijfers moeten echter met de nodige voorzichtigheid worden geïnterpreteerd, aangezien de Centrale het aantal betrokken kredietnemers overschat. Het volstaat immers dat iemand over een kredietopening beschikt om in deze categorie als kredietnemer te worden meegeteld, zelfs wanneer die persoon er in de loop van het jaar geen gebruik van heeft gemaakt. Tussen 2024 en 2025 daalt het aandeel kredietnemers met een kredietopening licht met 0,9 procentpunt.

Bij de **kredietnemers met een betalingsachterstand** stijgt het aandeel met een kredietopening daarentegen licht, van 50,8% in 2024 tot 51,3% in 2025. Het grote aandeel van dit krediettype in gevallen van wanbetaling zou onder meer verband kunnen houden met de manier waarop het werkt. De flexibele terugbetalingsmogelijkheden en het bestaan van een nulstellingstermijn kunnen het voor consumenten immers moeilijker maken om goed te begrijpen welke verplichtingen een dergelijk krediet met zich meebrengt. Die flexibiliteit kan ook de indruk wekken dat het krediet gemakkelijk beheersbaar is en ertoe leiden dat het gedurende een lange periode wordt gebruikt, zonder dat de kredietnemer zich noodzakelijk ten volle bewust is van het daaruit voortvloeiende risico op schuldenlast. Een ontoereikende of laattijdige terugbetaling kan vervolgens leiden tot een opstapeling van interesten, waardoor de schuld geleidelijk toeneemt. Dit risico kan groter zijn bij personen die minder vertrouwd zijn met kredietmechanismen en financiële begrippen.

Grafiek 4: evolutie van het aandeel kredietnemers en kredietnemers met een betalingsachterstand per krediettype in 2024 en 2025.

Bron: NBB

Zoals reeds bleek uit grafiek 3, nemen **leningen op afbetaling** sinds 2024 een belangrijkere plaats in dan kredietopeningen bij kredietnemers met een betalingsachterstand, hoewel het aandeel kredietnemers dat een dergelijke lening heeft afgesloten relatief stabiel is gebleven.

Deze vaststelling sluit aan bij de resultaten van twee onderzoeken uitgevoerd door het OKS²¹ voor Wallonië en door SAM voor Vlaanderen²² naar de profielen en kwetsbaarheidsfactoren van personen met een overmatige schuldenlast in Wallonië en Vlaanderen. Daaruit bleek dat dossiers die door de diensten voor schuldbemiddeling²³ werden opgevolgd vaker verrichtingen op afbetaling dan kredietopeningen bevatten. Hierbij moet wel een nuance worden aangebracht: uit het Waalse onderzoek bleek ook dat kredietopeningen, wanneer ze voorkwamen, doorgaans talrijker waren dan andere krediettypes, met gemiddeld drie kredietopeningen per dossier.

Wat het *hypothecair krediet* betreft, blijft het aandeel kredietnemers relatief stabiel. Hetzelfde geldt voor het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand voor dit type krediet. Hypothecair krediet blijft daarmee het krediettype met het laagste aandeel kredietnemers met een betalingsachterstand, na de verkopen op afbetaling, die een veel beperktere rol spelen.

3.2. Evolutie van het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand per gewest

In de drie gewesten daalt het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand tot 2023 (zie grafiek 5). Vanaf 2024 verandert het beeld: in Vlaanderen begint hun aantal opnieuw te stijgen, terwijl de daling in Wallonië vertraagt. De stijging in Vlaanderen blijft wel beperkt in vergelijking met de niveaus van vóór 2022. Sinds 2024 telt Vlaanderen bovendien meer kredietnemers met een betalingsachterstand dan Wallonië.

Deze absolute cijfers geven echter geen volledig beeld, omdat het totale aantal kredietnemers sterk verschilt van gewest tot gewest. Vlaanderen telt bijna twee keer zoveel kredietnemers als Wallonië en bijna zeven keer zoveel als het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het is dan ook logisch dat een gewest met meer kredietnemers ook meer gevallen van wanbetaling telt. Een vergelijking van het aandeel kredietnemers met een betalingsachterstand geeft daarom een beter beeld van de verschillen tussen de gewesten, omdat daarbij rekening wordt gehouden met het totale aantal kredietnemers.

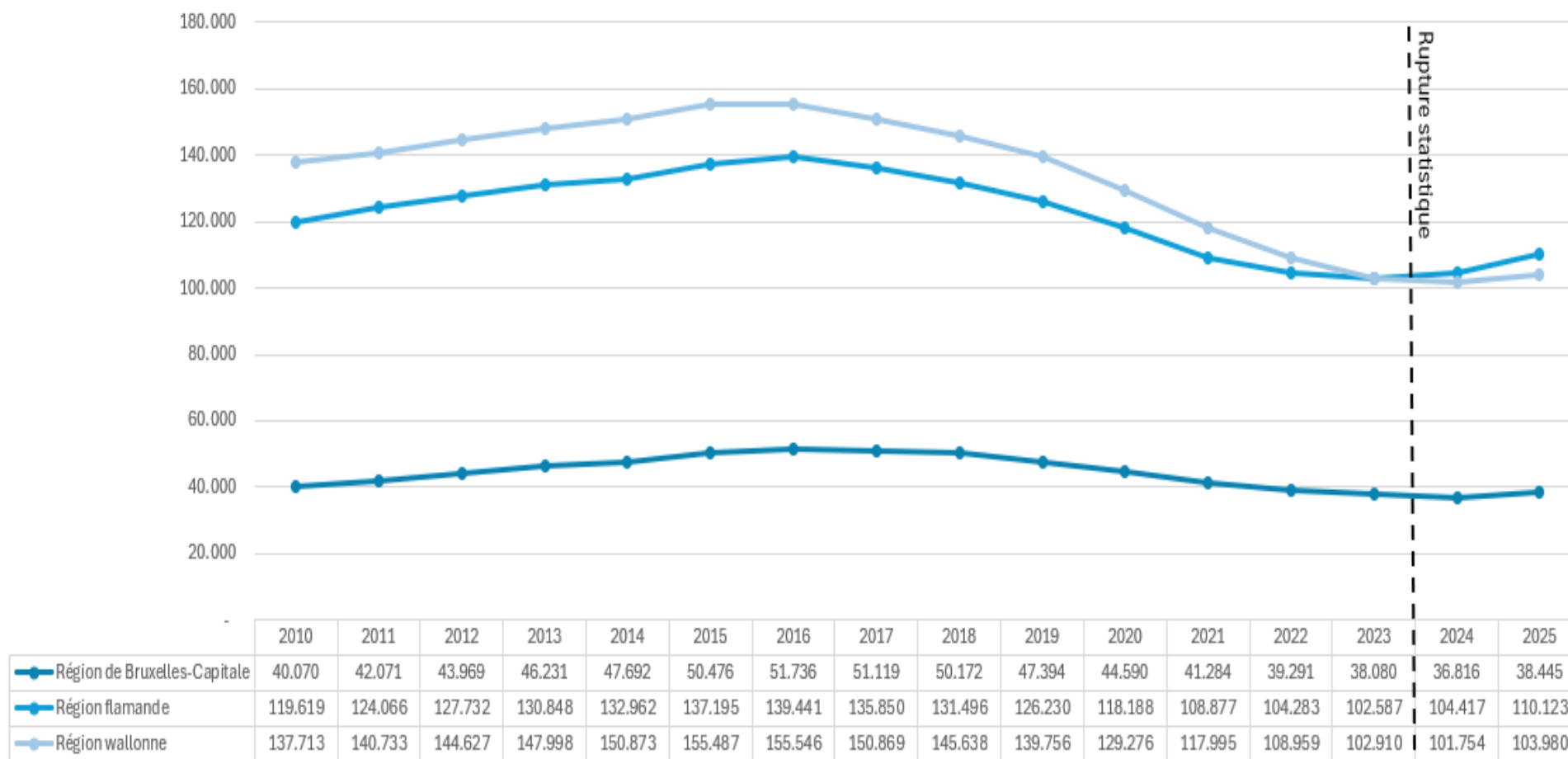
In 2025 zet de stijgende trend zich in de drie gewesten voort. Tussen 2024 en 2025 is de stijging het sterkst in het Vlaamse Gewest (+5,5%), gevolgd door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (+4,4%) en het Waalse Gewest (+2,2%).

²¹ L. Pierroux & C. Jeanmart, [Comprendre pour agir : profils et vulnérabilités des ménages surendettés en Wallonie en 2024](#), 2025, OKS.

²² "Het profiel van huishoudens in schuldhulpverlening 2023", Onderzoeksrapport, SAM, 22 januari 2024, beschikbaar op https://www.samvzw.be/sites/default/files/2024-01/231030_UR_Onderzoeksrapport.pdf

²³ De resultaten voor Wallonië zijn gebaseerd op de dossiers van 2024 en die voor Vlaanderen op de dossiers van 2023.

Grafiek 5: evolutie van het aantal kredietnemers met minstens één krediet met een betalingsachterstand per gewest tussen 2010 en 2025²⁴

Bron: NBB; berekeningen: OKS

²⁴ Deze cijfers hebben betrekking op kredietovereenkomsten die vanaf het moment van afsluiting worden geregistreerd.

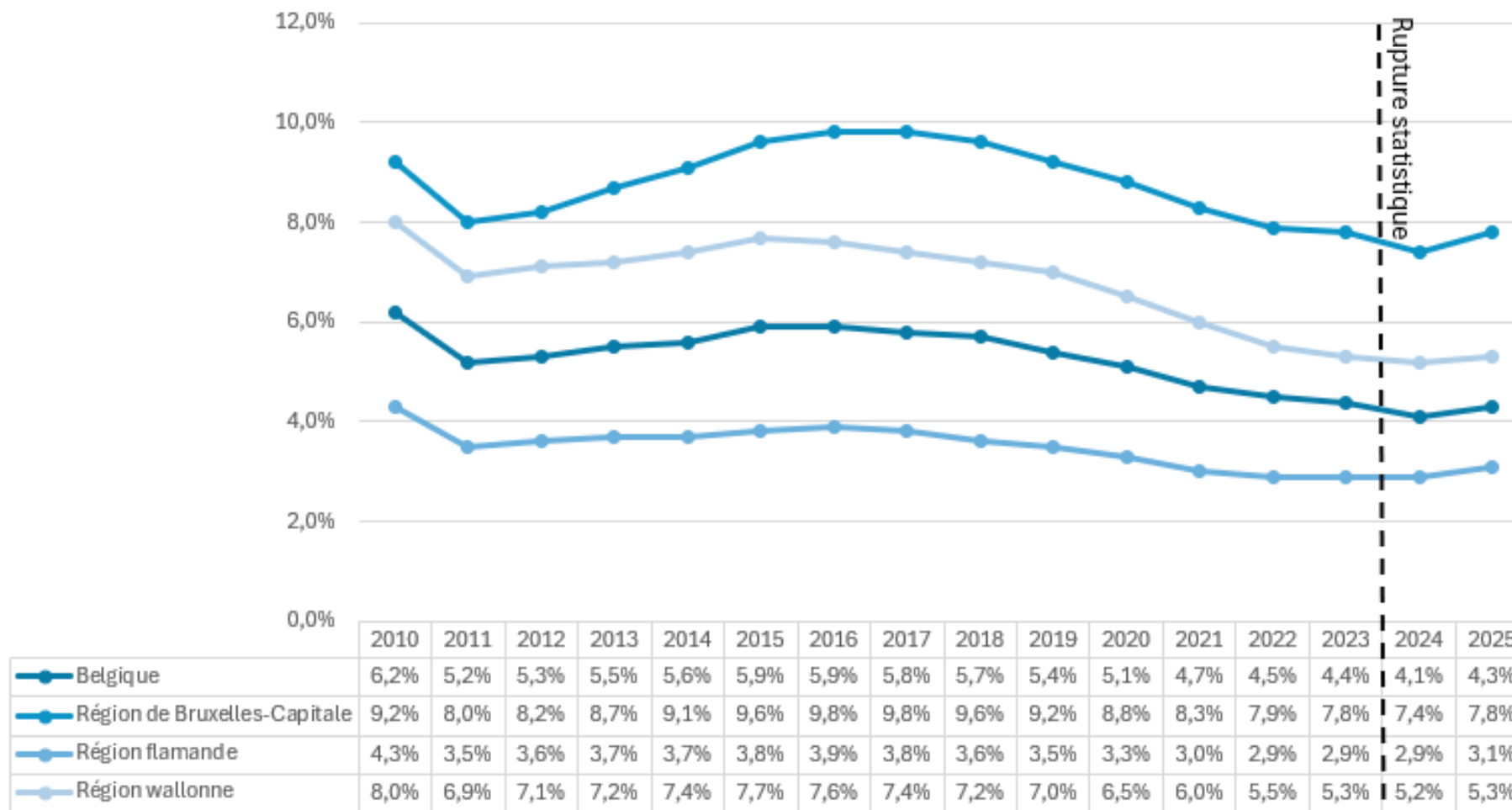
Om rekening te houden met de grote verschillen in het aantal kredietnemers tussen de gewesten, geeft grafiek 6 het aandeel kredietnemers met een betalingsachterstand weer ten opzichte van het totale aantal kredietnemers. Voor heel België daalt deze indicator onafgebroken tussen 2016 en 2024. In 2025 keert die trend echter: in alle drie de gewesten neemt het aandeel kredietnemers met wanbetaling opnieuw toe.

Volgens onze ramingen stijgt het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand tussen 2024 en 2025 met 4,2%, terwijl het totale aantal kredietnemers nagenoeg stabiel blijft (+0,04%). Deze evolutie wijst erop dat een deel van de huishoudens steeds meer moeite heeft om zijn kredietschulden terug te betalen.

Tussen de gewesten blijven er bovendien aanzienlijke verschillen bestaan. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft verhoudingsgewijs het grootste aandeel kredietnemers met een betalingsachterstand, gevolgd door het Waalse Gewest en het Vlaamse Gewest. Verschillende factoren kunnen deze verschillen helpen verklaren. Zo spelen verschillen in de sociaaleconomische situatie, bijvoorbeeld op het vlak van inkomen en werkgelegenheid, een rol, maar ook het soort kredieten dat wordt afgesloten. Vlaanderen kent over het algemeen gunstigere sociaaleconomische omstandigheden en de hypothecaire kredieten nemen er een groter aandeel van de afgesloten kredieten voor hun rekening. Wanbetaling komt doorgaans minder vaak voor in economisch meer welvarende gewesten. Bovendien ligt het aandeel kredietnemers met een betalingsachterstand bij hypothecaire kredieten relatief laag in vergelijking met de andere belangrijke kredietcategorieën. Alleen bij verkopen op afbetaling ligt dit aandeel nog lager.

Tot slot stijgt het aandeel kredietnemers met een betalingsachterstand tussen 2024 en 2025 licht in elk van de drie gewesten. De stijging is het sterkst in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, gevolgd door het Vlaamse Gewest en, in mindere mate, het Waalse Gewest.

Grafiek 6: evolutie van het percentage kredietnemers met een betalingsachterstand in België en per gewest tussen 2010 en 2025²⁵.

Bron: NBB; berekeningen: OKS

²⁵ Deze cijfers hebben betrekking op kredietovereenkomsten die vanaf het moment van afsluiting worden geregistreerd.

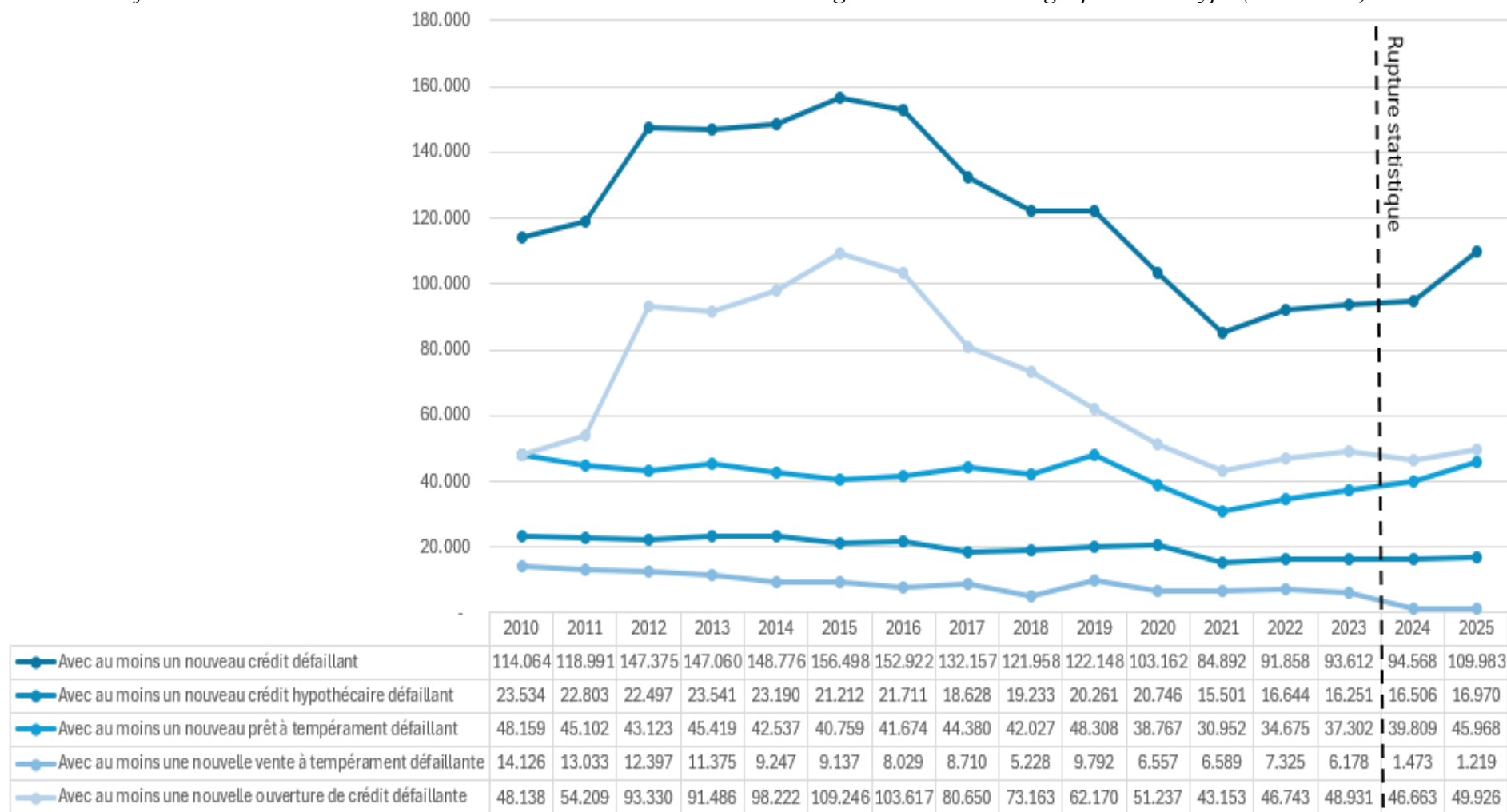
4. Nieuwe kredietnemers met een betalingsachterstand

Tussen 2021 en 2024 waren er twee tegengestelde ontwikkelingen: het totale aantal kredietnemers met een betalingsachterstand nam af, terwijl er steeds meer nieuwe kredietnemers in een situatie van wanbetaling bijkwamen. Dit betekent dat in deze periode meer kredietnemers uit een situatie van wanbetaling geraakten dan er nieuwe bijkwamen. Daardoor kon de instroom van nieuwe kredietnemers met een betalingsachterstand worden opgevangen en bleef het totale aantal dalen.

Na een sterke daling tussen 2020 en 2021, die onder meer verband zou kunnen houden met het uitstel van kredietaflossingen dat tijdens de gezondheidscrisis werd toegestaan, begon het aantal nieuwe kredietnemers met een betalingsachterstand vanaf 2022 opnieuw te stijgen. Tussen 2021 en 2024 daalde het totale aantal kredietnemers met een betalingsachterstand met 14,7%, terwijl het aantal nieuwe kredietnemers met wanbetaling juist met 11,4% toenam (zie grafiek 7). Een stijging van het aantal nieuwe kredietnemers met wanbetaling was sinds 2015 niet meer voorgekomen. Deze evolutie doet zich voornamelijk voor bij consumentenkredieten en meer bepaald bij leningen op afbetaling en kredietopeningen. Ondanks deze stijging blijft het aantal kredietnemers bij wie minstens één nieuw krediet met een betalingsachterstand wordt geregistreerd, lager dan vóór de opeenvolgende crisissen.

In 2025 wordt deze stijging nog sterker. Terwijl ook het totale aantal kredietnemers met wanbetaling toeneemt, stijgt het aantal nieuwe kredietnemers met een betalingsachterstand tussen 2024 en 2025 met 16,3%. Ook hier is de stijging voornamelijk toe te schrijven aan kredietnemers bij wie minstens één nieuwe kredietopening of nieuwe lening op afbetaling met een betalingsachterstand wordt geregistreerd. Deze ontwikkelingen zouden erop kunnen wijzen dat een deel van de kredietnemers sinds kort meer moeite heeft om aan zijn kredietverplichtingen te voldoen, vooral bij consumentenkredieten.

Grafiek 7: evolutie van het aantal nieuwe kredietnemers met een betalingsachterstand in België per krediettype (2010-2025)²⁶.

Bron: NBB

²⁶ Deze cijfers hebben betrekking op kredietovereenkomsten die vanaf het moment van afsluiting worden geregistreerd.

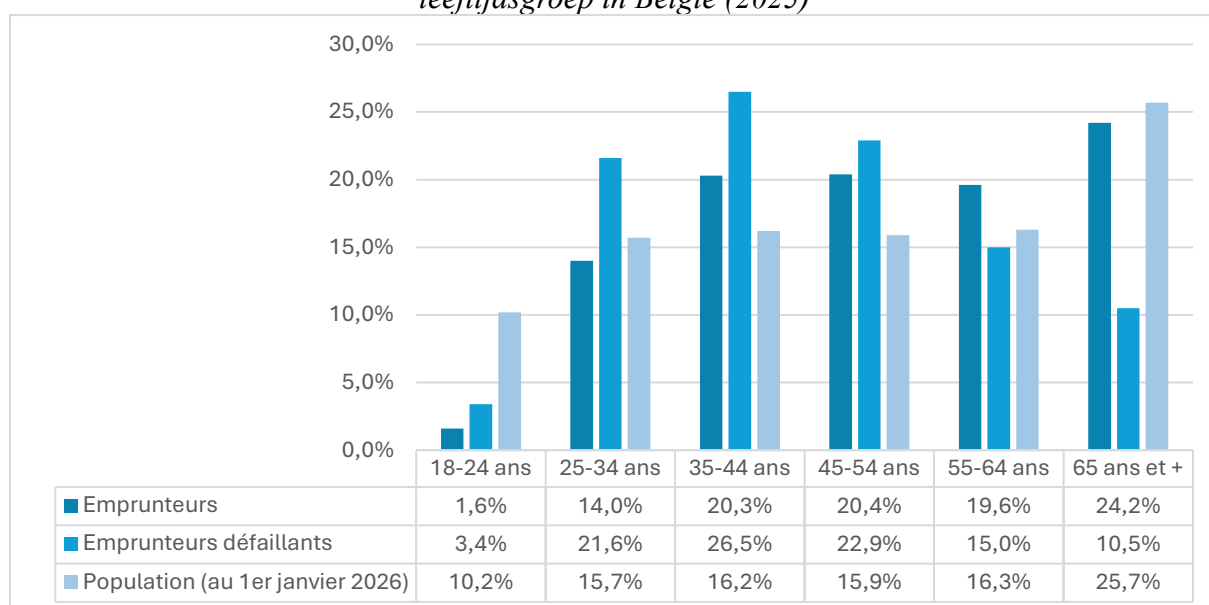
5. Groter risico op wanbetaling bij 25- tot 44-jarigen

Door na te gaan welke bevolkingsgroepen het vaakst te maken krijgen met een betalingsachterstand op een krediet, kan het preventiebeleid rond overmatige schuldenlast als gevolg van kredieten gericht worden afgestemd. De CKP verstrekt hierover slechts één sociaaleconomisch gegeven: de leeftijd van de kredietnemer met een betalingsachterstand²⁷.

Uit grafiek 8 blijkt dat 35- tot 44-jarigen de grootste groep vormen onder de kredietnemers met een betalingsachterstand (26,5% van het totaal). Hun aandeel in de totale groep kredietnemers is met 20,3% nochtans kleiner dan dat van de 65-plussers (24,2%) en vrijwel even groot als dat van de 45- tot 54-jarigen (20,4%). Deze categorie loopt bijgevolg een bijzonder hoog risico op wanbetaling. Ook de 25- tot 34-jarigen en de 45- tot 54-jarigen zijn oververtegenwoordigd en lijken dus kwetsbaarder voor kredietgerelateerde schuldenlast. De 65-plussers lijken daarentegen het minst getroffen. Hoewel zij 24,2% van alle kredietnemers vertegenwoordigen, maken ze slechts 10,5% uit van de kredietnemers met een betalingsachterstand. Ook bij de 18- tot 24-jarigen komt wanbetaling relatief weinig voor. Dat heeft waarschijnlijk te maken met het feit dat jongeren in deze leeftijdsgroep veel minder vaak een krediet aangaan.

Deze cijfers sluiten aan bij de resultaten van ons eigen onderzoek²⁸ en dat van SAM²⁹ naar de profielen en kwetsbaarheidsfactoren van huishoudens in schuldbemiddeling. In Wallonië waren de 26- tot 55-jarigen in 2024 sterker vertegenwoordigd onder de personen die een beroep deden op schuldbemiddeling dan jongere personen en 55-plussers. In Vlaanderen was in 2023 ongeveer 60% van de personen in schuldbemiddeling tussen 35 en 60 jaar oud. De mediane leeftijd bedroeg zowel in Wallonië als in Vlaanderen 44 jaar.

Grafiek 8: verdeling van de kredietnemers en kredietnemers met een betalingsachterstand per leeftijdsgroep in België (2025)

Bron: NBB en Statbel (bevolkingscijfers); berekeningen (bevolking): OKS

²⁷ Het gaat om de leeftijd van de kredietnemer op het moment van de wanbetaling. Het is dus mogelijk dat de betrokken persoon bij het afsluiten van de kredietovereenkomst tot een andere leeftijdsgroep behoorde.

²⁸ L. Pierroux & C. Jeanmart, [Comprendre pour agir : profils et vulnérabilités des ménages surendettés en Wallonie en 2024](#), 2025, OKS.

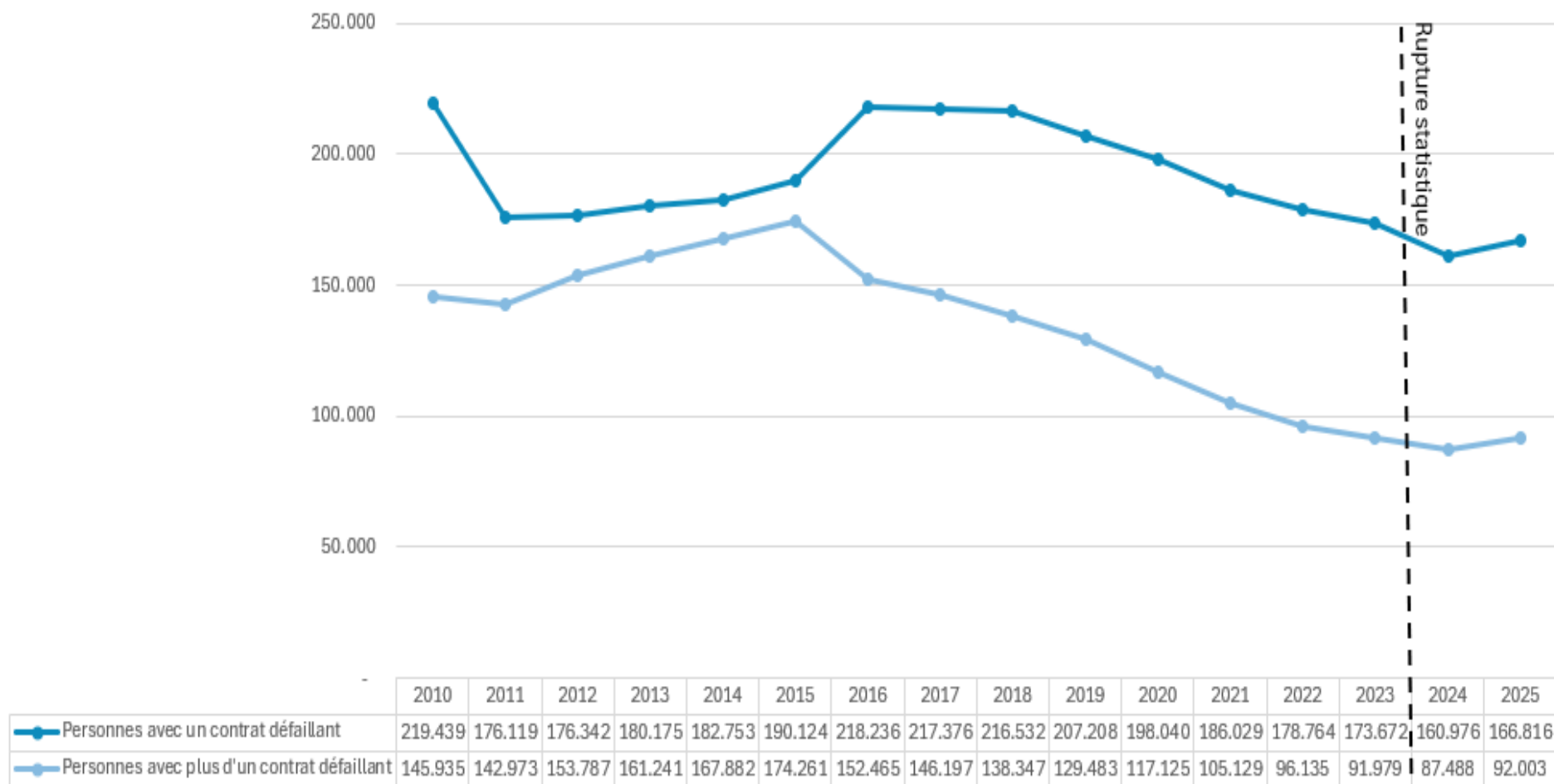
²⁹ "Het profiel van huishoudens in schuldhulpverlening 2023", Onderzoeksrapport, SAM, 22 januari 2024, beschikbaar op https://www.samvzw.be/sites/default/files/2024-01/231030_UR_Onderzoeksrapport.pdf

6. Toename van wanbetaling op meerdere kredieten

Een stijging van het aantal particulieren met wanbetaling op meerdere kredieten kan wijzen op grotere financiële moeilijkheden. Huishoudens die meerdere kredieten niet correct kunnen terugbetalen, kampen immers wellicht met grotere budgettaire problemen dan huishoudens waarbij slechts één krediet met wanbetaling te maken heeft.

Na een onafgebroken daling sinds 2015 neemt het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand op meerdere kredieten in 2025 opnieuw toe (+5,2%). Deze stijging komt bovenop andere signalen die erop wijzen dat een deel van de huishoudens in 2025 met toenemende financiële moeilijkheden wordt geconfronteerd. Toch moet deze ontwikkeling in perspectief worden geplaatst: ondanks de recente stijging blijft het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand op meerdere kredietovereenkomsten lager dan tijdens eerdere crisisperiodes.

Grafiek 9: evolutie van wanbetaling op meerdere kredieten in België tussen 2020 en 2025

Bron: NBB

7. Stijging van de gemiddelde betalingsachterstand

Een andere manier om de terugbetalingsproblemen van huishoudens in kaart te brengen, is door te kijken naar hun betalingsachterstanden. Wanneer de bedragen die huishoudens bij wanbetaling verschuldigd zijn toenemen, wijst dit erop dat de schuldenproblematiek van mensen die al financiële moeilijkheden ondervinden ernstiger wordt.

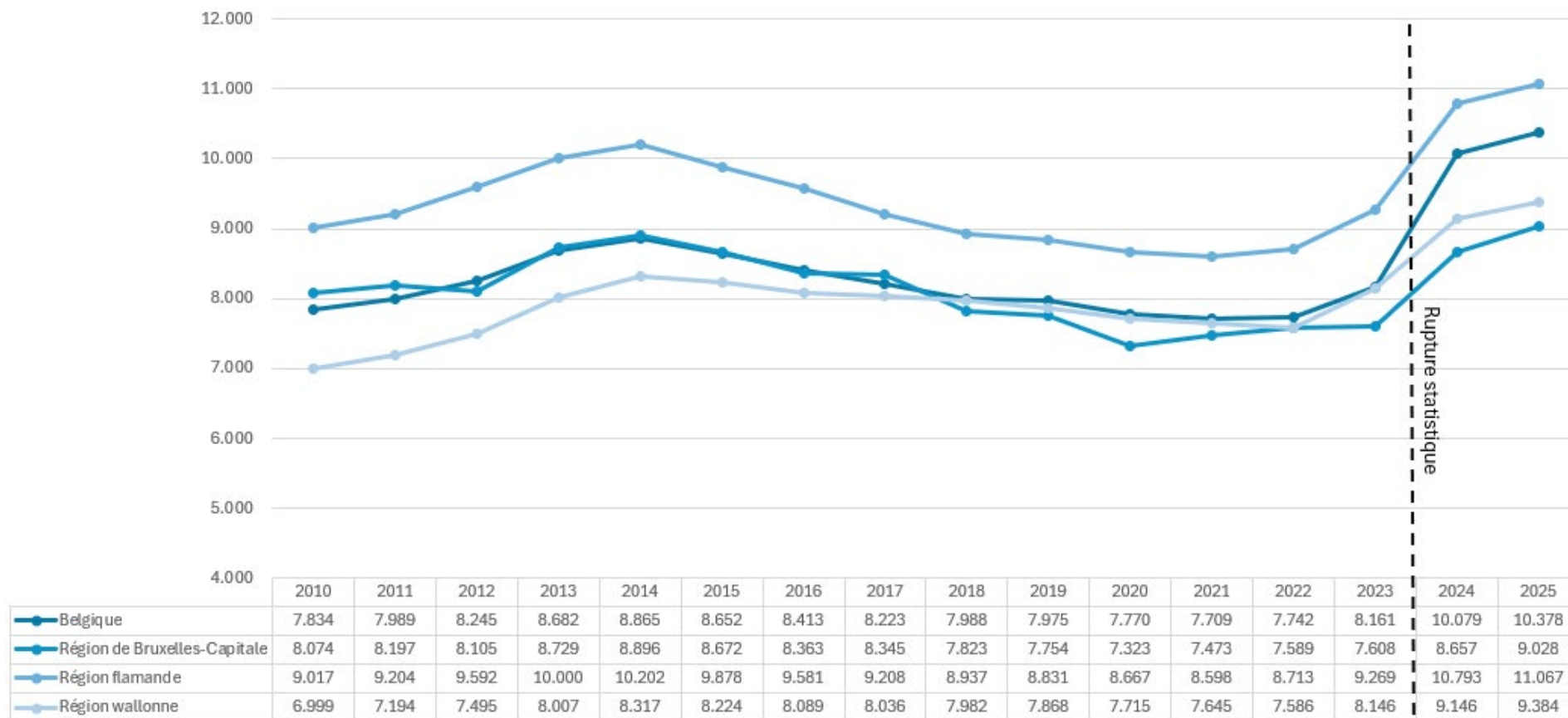
Om deze evolutie te meten, hebben we een indicator ontwikkeld: de gemiddelde betalingsachterstand per kredietnemer met wanbetaling. Deze indicator wordt berekend door het totale bedrag aan betalingsachterstanden op kredieten te delen door het aantal kredietnemers met wanbetaling.

Voor België als geheel daalde de gemiddelde betalingsachterstand per kredietnemer met wanbetaling onafgebroken tussen 2014 en 2021. Vanaf 2022 begon hij opnieuw te stijgen (zie grafiek 10), waarbij de toename vooral tussen 2023 en 2024 sterker werd. Dit zou erop kunnen wijzen dat de financiële moeilijkheden van huishoudens met wanbetaling toenemen, mogelijk als gevolg van de gecumuleerde impact van de opeenvolgende crisissen. Deze evolutie moet echter met de nodige voorzichtigheid worden geïnterpreteerd: de overstap naar BECRIS en de bijbehorende methodologische wijzigingen kunnen de vergelijkbaarheid van de gegevens voor 2023 en 2024 beïnvloeden. In 2025 neemt de gemiddelde betalingsachterstand verder toe, zij het minder snel.

De resultaten van ons onderzoek naar de profielen en kwetsbaarheidsfactoren van huishoudens in schuldbemiddeling in Wallonië³⁰ geven een aanvullend beeld van de omvang van hun kredietschulden. Die bedragen gemiddeld € 27.523, terwijl de mediaan € 8.911 bedraagt. Het grote verschil tussen beide bedragen wijst erop dat de steekproef ook huishoudens met een bijzonder hoge kredietschuldenlast omvat. De gemiddelde verschuldigde bedragen verschillen bovendien sterk naargelang het krediettype. Ze zijn het hoogst voor hypothecaire kredieten (€ 100.759), gevolgd door verrichtingen op afbetaling (€ 21.805) en kredietopeningen (€ 5.142).

³⁰ L. Pierroux & C. Jeanmart, [Comprendre pour agir : profils et vulnérabilités des ménages surendettés en Wallonie en 2024](#), 2025, OKS.

Grafiek 10: evolutie van de gemiddelde betalingsachterstand per kredietnemer met wanbetaling in België tussen 2010 en 2025 (in euro).

Bron: NBB; berekeningen: OKS

Een andere indicator is de gemiddelde betalingsachterstand per kredietovereenkomst met wanbetaling. Deze wordt berekend door het totale bedrag aan betalingsachterstanden op kredieten te delen door het aantal kredietovereenkomsten met wanbetaling. Sinds 2021 stijgt deze indicator onafgebroken, met een totale toename van 27,7%. Tussen 2024 en 2025 stijgt de gemiddelde betalingsachterstand van € 6.746 naar € 6.893 per kredietovereenkomst met een betalingsachterstand, wat neerkomt op een toename van 2,2%.

De afgelopen twee jaar is de gemiddelde betalingsachterstand voor de meeste kredietcategorieën gestegen. Alleen bij de hypothecaire kredieten is er sprake van een daling (-1,9%), terwijl bij de kredietopeningen en leningen op afbetaling een stijging van respectievelijk 1,2% en 3,9% wordt opgetekend.

Hypothecaire kredieten hebben niettemin veruit de hoogste gemiddelde betalingsachterstand. In 2025 bedraagt die € 46.256 per kredietovereenkomst met wanbetaling, tegenover € 7.946 voor leningen op afbetaling. Dit grote verschil is grotendeels te verklaren door de specifieke kenmerken van hypothecaire kredieten. Aangezien de geleende bedragen doorgaans veel hoger zijn, kunnen ook de bedragen die bij wanbetaling nog verschuldigd zijn of opeisbaar worden aanzienlijk hoger liggen.

8. Niet-geoorloofde debestanden

Sinds 2024 stelt de CKP ook gegevens ter beschikking over niet-geoorloofde debetstanden³¹. Deze nieuwe indicator biedt bijkomend inzicht in de evolutie van de financiële moeilijkheden van huishoudens. De CKP verduidelijkt dat “niet-geoorloofde debetstanden op een betaalrekening waaraan geen kredietovereenkomst verbonden is, worden geregistreerd zodra ze meer dan 100 euro bedragen en de consument het bedrag van de niet-geoorloofde debetstand één maand na de verzending van een aangetekende brief nog niet heeft terugbetaald”.

Uit tabel 4 blijkt dat het aantal personen met minstens één niet-geoorloofde debetstand in België tussen 2024 en 2025 met 6,5% is gestegen. Deze stijging vormt een bijkomende aanwijzing dat de financiële moeilijkheden van huishoudens de afgelopen twee jaar zijn toegenomen.

Tabel 4: evolutie van het aantal kredietnemers met een betalingsachterstand en minstens één niet-geoorloofde debetstand in België tussen 2024 en 2025

	2024	2025
Personen met minstens één niet-geoorloofde debetstand	40.204	42.801

Bron: NBB

9. Lichte stijging van het aantal collectieve schuldenregelingen, maar nog steeds onder het niveau van vóór de crisissen

De collectieve schuldenregeling (CSR) is een gerechtelijke procedure waarop personen die geen onderneming zijn en met overmatige schuldenlast kampen onder bepaalde voorwaarden

³¹ Van een niet-geoorloofde debetstand is sprake wanneer het saldo van een rekening negatief wordt zonder dat de rekeninghouder met zijn bank een geoorloofde debetstand is overeengekomen.

een beroep kunnen doen³². In dit deel bekijken we de gegevens van de Centrale voor Kredieten aan Particulieren. De CKP licht dit als volgt toe: "Wanneer een aanvraag tot collectieve schuldenregeling toelaatbaar wordt verklaard en eveneens indien daarna een aanzuiveringsregeling wordt bereikt, dient dit aan de Centrale gemeld te worden door de arbeidsrechtbanken en de schuldbemiddelaars via het Centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest"³³.

9.1. Evolutie van het aantal procedures voor collectieve schuldenregeling

Sinds 2016 wordt steeds minder vaak een beroep gedaan op de collectieve schuldenregeling (CSR). De daling van het aantal nieuwe procedures kan door verschillende structurele factoren worden verklaard, zoals de afgenomen aantrekkelijkheid van de procedure. Ook de inwerkingtreding van Boek XX van het Wetboek van economisch recht in 2018 kan een rol hebben gespeeld. Sindsdien kunnen zelfstandigen immers geen CSR meer aanvragen.

Daarnaast kunnen verschillende factoren die verband houden met de gezondheidscrisis de sterke daling van het aantal nieuwe CSR-procedures in 2020 en 2021 helpen verklaren:

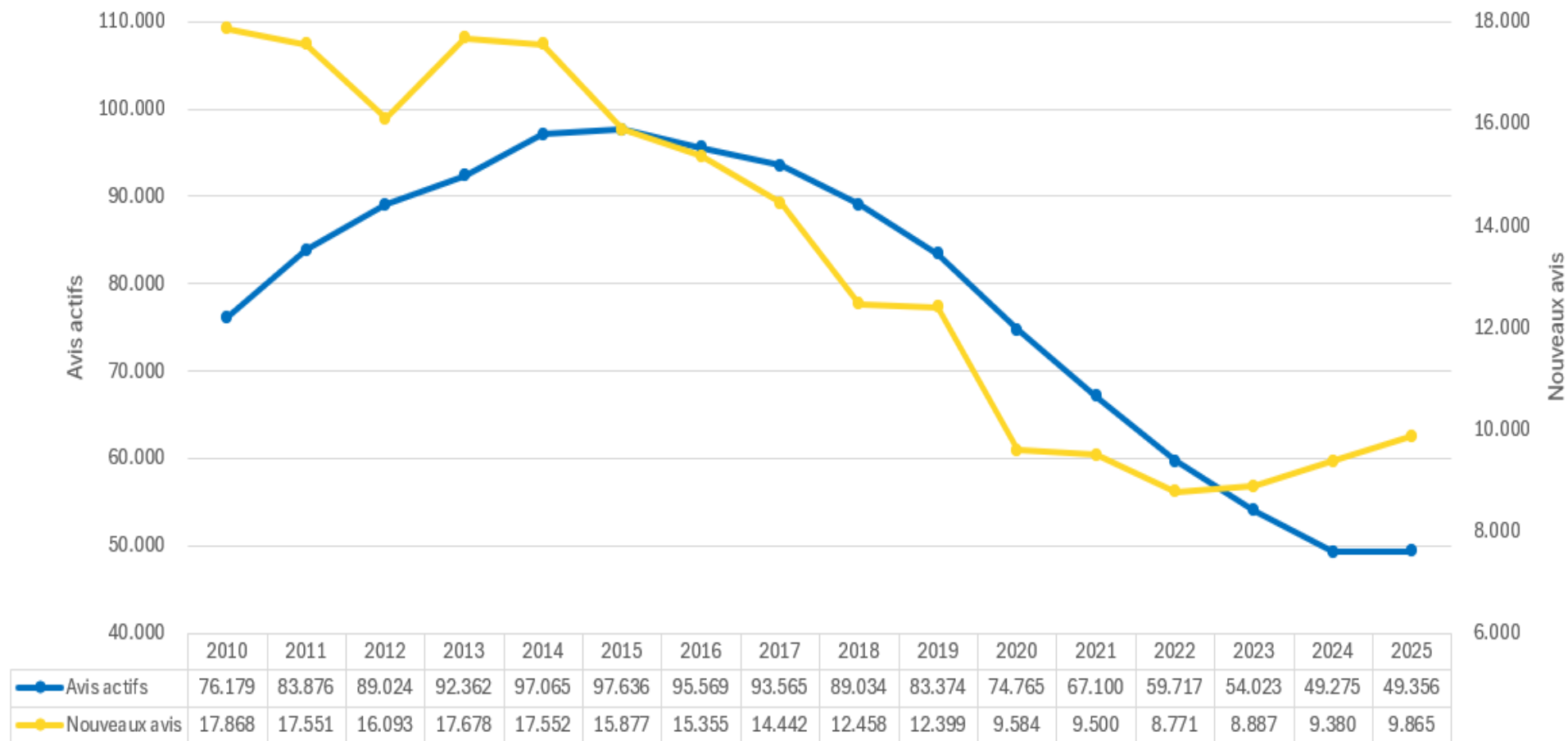
- De toegang tot justitie verliep moeilijker (onder meer door afwezigheden wegens ziekte, onduidelijkheid over de continuïteit van de dienstverlening, de opschorting van zittingen...);
- De overheid vroeg om meer soepelheid bij invorderingsprocedures. Daardoor verliep de overgang van minnelijke naar gerechtelijke invordering trager (opschorting van beslagen).

Tussen 2018 en 2025 daalde het aantal lopende CSR-procedures met 44,6% (zie grafiek 11). In 2025 is er wel een lichte stijging, maar het aantal lopende procedures blijft nog ver onder het niveau van vóór 2024. Ook bij het aantal nieuwe berichten is de laatste jaren een kentering merkbaar. Na een daling van 8,5% tussen 2020 en 2022 steeg het aantal nieuwe berichten tussen 2022 en 2025 opnieuw met 12,5%. Dit lijkt erop te wijzen dat de CSR de afgelopen jaren opnieuw wat aan aantrekkelijkheid heeft gewonnen. Het aantal lopende procedures blijft niettemin laag in vergelijking met de periode vóór de crisis.

³² Zelfstandigen kunnen alleen een beroep doen op de collectieve schuldenregeling als zij hun activiteit minstens zes maanden eerder hebben stopgezet of, in geval van een faillissementsprocedure, als het faillissement is afgesloten.

³³ Methodologische toelichting, Statistieken Centrale voor Kredieten aan Particulieren 2021, NBB, p. 63.

Grafiek 11: jaarlijkse evolutie van het aantal actieve CSR-berichten en nieuwe CSR-berichten tussen 2010 en 2025

Bron: NBB

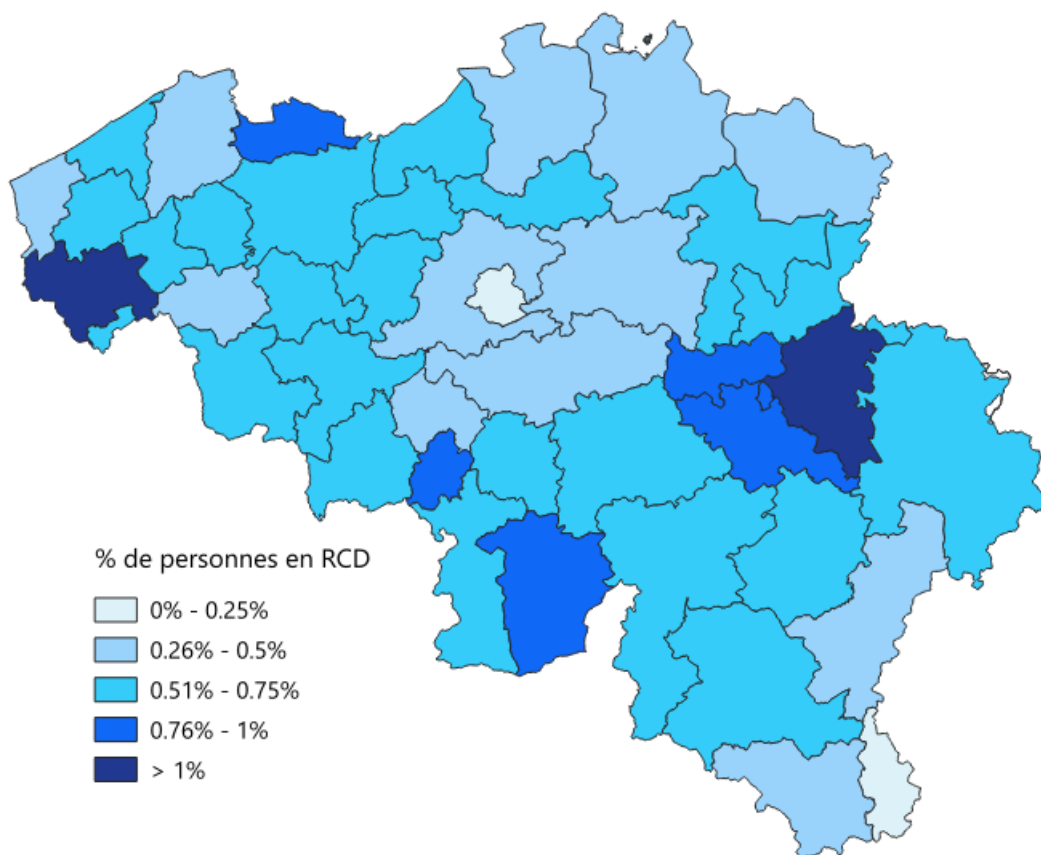
9.2. Verdeling van de CSR-dossiers per arrondissement

Kaart 1 toont hoe de personen in een collectieve schuldenregeling (CSR) over de verschillende arrondissementen zijn verdeeld. Daarbij wordt voor elk arrondissement het aantal personen in CSR vergeleken met het aantal meerderjarige inwoners.

In 2025 tellen de arrondissementen Ieper en Luik naar verhouding de meeste personen die een beroep doen op een CSR. Daarna volgen Hoei, Eeklo, Philippeville, La Louvière en Borgworm. Aan de andere kant van het spectrum staat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waar het aandeel personen in CSR ten opzichte van de meerderjarige bevolking het kleinst is, gevolgd door het arrondissement Aarlen.

Meer over het algemeen blijkt dat personen met een CSR-procedure in Wallonië, in verhouding tot de meerderjarige bevolking, sterker vertegenwoordigd zijn dan in Vlaanderen. De arrondissementen waar personen met een CSR-procedure naar verhouding het minst vertegenwoordigd zijn, bevinden zich vooral in de provincies Vlaams-Brabant, Antwerpen, Limburg en Waals-Brabant, maar ook in bepaalde delen van West-Vlaanderen en de provincie Luxemburg.

Kaart 1: aandeel personen met een CSR-procedure per arrondissement ten opzichte van de meerderjarige bevolking in 2025

Bron: NBB en Statbel (arrondissementen)

9.3. Evolutie van het aantal kredieten met een betalingsachterstand in CSR-dossiers

CSR-dossiers bevatten niet uitsluitend kredietschulden. Uit tabel 5 blijkt bovendien dat andere soorten schulden een steeds groter aandeel innemen in deze dossiers.

De opvallendste evolutie tussen 2015 en 2025 is de stijging van het aandeel personen in CSR zonder kredietovereenkomst: dit aandeel neemt met 9 procentpunten toe. Over diezelfde periode van tien jaar zien we ook dat het aandeel personen in CSR met meer dan één kredietovereenkomst met een betalingsachterstand afneemt.

Tabel 5: verdeling van personen in CSR volgens het aantal kredietovereenkomsten met een betalingsachterstand (2015 en 2025)

	2015	2025	Evolutie 2015-2025
Zonder kredietovereenkomst	21,8%	30,8%	-9 procentpunt
Zonder kredietovereenkomst met een betalingsachterstand	6,8%	7,6%	+0,8 procentpunt
Met één kredietovereenkomst met een betalingsachterstand	22,5%	23,4%	+0,9 procentpunt
Met twee kredietovereenkomsten met een betalingsachterstand	19 – 1	16,2%	-2,9 procentpunt
Met drie kredietovereenkomsten met een betalingsachterstand	13,8%	10,6%	-3,2 procentpunt
Met vier kredietovereenkomsten met een betalingsachterstand	8,4%	5,9%	-2,5 procentpunt
Met vijf of meer kredietovereenkomsten met een betalingsachterstand	7,5%	5,5%	-2 procentpunt

Bron: NBB

De cijfers van de afgelopen twee jaar laten echter een andere evolutie zien. Het aandeel personen in CSR zonder kredietovereenkomst of zonder kredietovereenkomst met een betalingsachterstand is recent gedaald, terwijl het aandeel personen met meer dan twee kredietovereenkomsten met een betalingsachterstand licht is toegenomen. Hoewel deze toename van de kredietschuldenlast in CSR-dossiers beperkt blijft, zou ze erop kunnen wijzen dat huishoudens financieel kwetsbaarder worden. In combinatie met de eerdere resultaten vormt ook deze evolutie een aanwijzing dat de financiële moeilijkheden van huishoudens in 2025 toenemen.

Tabel 6: verdeling van personen in CSR volgens het aantal kredietovereenkomsten met een betalingsachterstand (2024-2025)

	2024	2025	Evolutie 2024-2025
Zonder kredietovereenkomst	31,3%	30,8%	-0,5 procentpunt
Zonder kredietovereenkomst met een betalingsachterstand	7,7%	7,6%	-0,1 procentpunt
Met één kredietovereenkomst met een betalingsachterstand	23,6%	23,4%	-0,2 procentpunt
Met twee kredietovereenkomsten met een betalingsachterstand	16,2%	16,2%	0
Met drie kredietovereenkomsten met een betalingsachterstand	10,5%	10,6%	+0,1 procentpunt
Met vier kredietovereenkomsten met een betalingsachterstand	5,7%	5,9%	+0,2 procentpunt
Met vijf of meer kredietovereenkomsten met een betalingsachterstand	5%	5,5%	+0,5 procentpunt

Bron: NBB

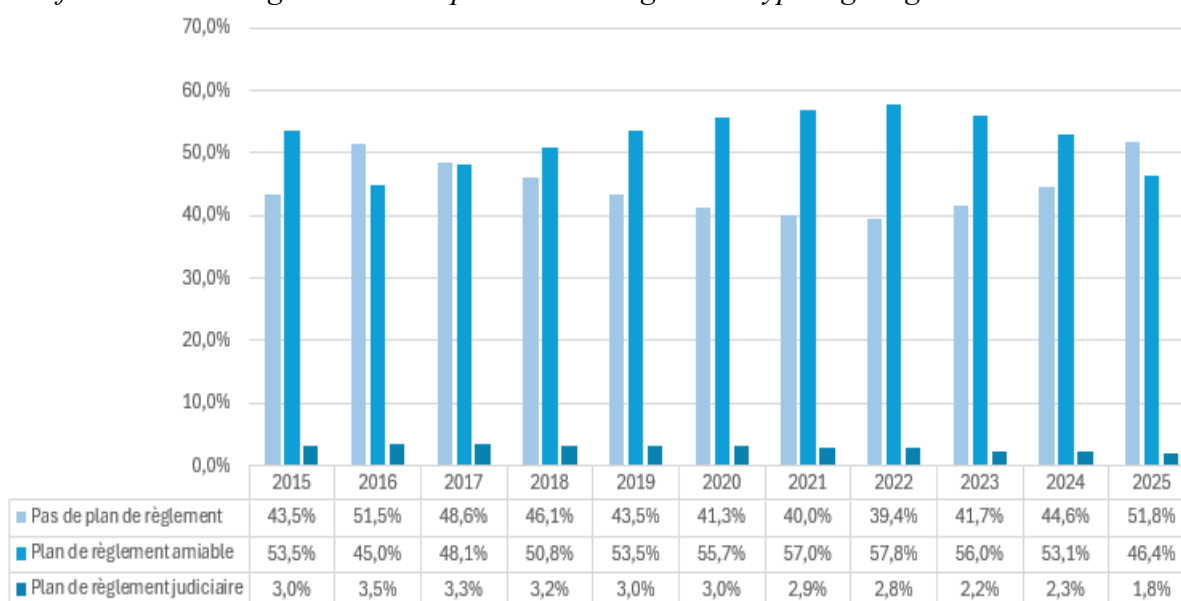
9.4. Evolutie van het type regeling en de duur van CSR-dossiers

Zodra een schuldenaar tot de procedure van collectieve schuldenregeling (CSR) is toegelaten, stelt de door de rechtbank aangestelde schuldbemiddelaar een minnelijke aanzuiveringsregeling op, waarbij hij rekening houdt met de belangen van zowel de schuldenaar als de schuldeisers. Als binnen de daarvoor vastgestelde termijn geen akkoord kan worden bereikt, kan de rechter tussenkomen en een gerechtelijke aanzuiveringsregeling opleggen. De rechter bepaalt dan de inhoud van die regeling en kan beslissen tot een volledige of gedeeltelijke kwijtschelding van de verschuldigde interesten, vergoedingen, kosten en hoofdsommen.

Een in 2026 gepubliceerde studie³⁴ (rond één afdeling van de arbeidsrechtbank van Gent en 118 regelingen die tussen 2020 en 2024 werden afgesloten) suggereert dat bij de regelingen die volledig werden doorlopen elk bijkomend jaar samenhangt met een daling van de invorderingsgraad met ongeveer 4,8 procentpunt. Daarbij werd rekening gehouden met de schuldenlast, het inkomen, de verkoop van activa en de leeftijd. Dit betekent met andere woorden dat hoe langer een regeling duurt, hoe minder gunstig de terugbetaling aan de schuldeisers doorgaans uitvalt. Uit de studie blijkt bovendien dat langere regelingen vaker betrekking hebben op schuldenaren met een lager inkomen en een hogere schuldenlast. Ook gaat bij langere regelingen een groter deel van de beschikbare middelen naar de erelonen van de schuldbemiddelaars.

Grafiek 12 toont hoe de CSR-dossiers tussen 2015 en 2025 zijn verdeeld volgens het type regeling. Het aandeel minnelijke aanzuiveringsregelingen steeg tussen 2016 en 2022 met 12,8 procentpunt. Vanaf 2023 begon die stijging echter af te zwakken en in 2024 en 2025 zette zich een steeds sterkere daling in (-9,6 procentpunt). Het aandeel gerechtelijke aanzuiveringsregelingen daalt daarentegen onafgebroken sinds 2016. Dit blijft het minst voorkomende type regeling en in 2025 ligt het aandeel ervan 1,7 procentpunt lager dan in 2016.

Grafiek 12: verdeling van de CSR-procedures volgens het type regeling tussen 2015 en 2025

Bron: NBB

³⁴ Gauthier Vandenbossche, “[Plan duration and plan performance in personal insolvency : exploratory empirical evidence from Belgian collective debt settlement](#)”, *JOURNAL OF CONSUMER POLICY*, vol. 49, no. 2, 2026.

In principe mag een minnelijke aanzuiveringsregeling niet langer dan zeven jaar duren. Het Gerechtelijk Wetboek maakt het echter mogelijk om op verzoek van de schuldenaar van deze maximumduur af te wijken. Dat kan om bepaalde bestanddelen van zijn vermogen te vrijwaren en ervoor te zorgen dat zijn menselijke waardigheid gewaarborgd blijft.

In de praktijk duurt in 2025 meer dan de helft van de dossiers met een minnelijke aanzuiveringsregeling tussen zes en negen jaar (zie tabel 7). Slechts 4,2% van deze dossiers duurt langer dan negen jaar. Voor een groot deel van de dossiers is de uiteindelijke duur echter nog niet bekend: meer dan één op de vijf dossiers heeft nog geen gekende einddatum.

Voor gerechtelijke aanzuiveringsregelingen, waarvoor de wettelijke maximumduur vijf jaar bedraagt, ziet de verdeling er anders uit. Een kwart van deze regelingen duurt tussen drie en zes jaar en iets minder dan een kwart tussen zes en negen jaar. Tot slot duurt 4,1% langer dan negen jaar. Voor meer dan 40% van de gerechtelijke aanzuiveringsregelingen is de einddatum nog niet bekend.

Over een periode van tien jaar tekenen zich voor beide soorten regelingen twee duidelijke ontwikkelingen af: enerzijds neemt het aandeel regelingen zonder gekende einddatum toe, anderzijds daalt het aandeel regelingen dat langer dan negen jaar duurt³⁵.

Tabel 7: verdeling van CSR-dossiers met een minnelijke of gerechtelijke aanzuiveringsregeling volgens de totale duur van de procedure in 2025

Periode tussen de datum van toelating en ...	Het einde van de minnelijke aanzuiveringsregeling	Het einde van de gerechtelijke aanzuiveringsregeling
Einddatum niet bekend	21,3%	43,8%
≤3 jaar	2,4%	2,2%
> 3 jaar en ≤ 6 jaar	20,2%	25%
> 6 jaar en ≤ 9 jaar	51,9%	24,8%
> 9 jaar en ≤ 12 jaar	2,6%	2,5%
> 12 jaar en ≤ 15 jaar	0,9%	1,2%
> 15 jaar	0,7%	0,4%

Bron: NBB

10. Welke toekomst voor de kredietgerelateerde schuldenlast van huishoudens?

Volgens de NBB zou de inflatie de komende jaren verder afnemen, tot 2,2% in 2026 en 1,7% in 2027. In 2028 zou ze opnieuw stijgen tot 2,3%. Die stijging zou verband houden met de invoering van het nieuwe Europese emissiehandelssysteem EU ETS2³⁶, waarvan de inwerkingtreding is uitgesteld tot 2028.

³⁵ In 2013 was voor slechts 12,2% van de dossiers met een minnelijke aanzuiveringsregeling en voor 4,4% van de dossiers met een gerechtelijke aanzuiveringsregeling geen einddatum bekend. Daarnaast duurde 32,0% van de dossiers met een minnelijke aanzuiveringsregeling en 9,1% van de dossiers met een gerechtelijke aanzuiveringsregeling langer dan negen jaar.

³⁶ ETS2 is een uitbreiding van het EU-emissiehandelssysteem EU ETS, een systeem van emissieplafonds en handel in emissierechten dat bedoeld is om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen. Daarbij wordt de uitstoot in

Ook de koopkracht van de Belgische huishoudens zou verder toenemen, zij het minder sterk dan voorheen. Deze tragere groei zou onder meer het gevolg zijn van de hervormingen van de regering op het vlak van werkloosheid en pensioenen en van de begrenzing van de automatische indexering van brutolonen boven € 4.000 en uitkeringen boven € 2.000. Ook in Wallonië zou de koopkracht daardoor minder sterk groeien. Deze ontwikkeling zou bovendien een negatieve impact hebben op de spaarquote van de huishoudens.

Bij deze prognoses is al rekening gehouden met de beleidswijzigingen die volgden op de federale en regionale verkiezingen van 2024. Ter herinnering: het Observatorium onderzocht eerder al welke plaats de bestrijding van overmatige schuldenlast in de toekomst zou krijgen door de programma's van de verschillende politieke partijen te analyseren³⁷. In het licht van de resultaten die in dit artikel worden voorgesteld, lijken de maatregelen van de Arizona-regering nu al door te werken in de vooruitzichten, onder meer op het vlak van de werkgelegenheid. De komende tijd zal moeten blijken of deze prognoses uitkomen en in welke mate de hervormingen van de regering de macro-economische situatie zullen beïnvloeden.

De vooruitzichten van de NBB houden echter nog geen rekening met het recent uitgebroken conflict in het Midden-Oosten tussen Iran enerzijds en Israël en de Verenigde Staten anderzijds. Toch lijkt nu al duidelijk dat dit conflict gevolgen zal hebben voor de Belgische economie, met name voor de energie-inflatie. Iran behoort immers tot de grootste olieproducenten ter wereld en nu bepaalde olie-infrastructuur het doelwit is van aanvallen, wordt gevreesd voor een nieuwe energiecrisis. Die vrees wordt inmiddels ook door verschillende waarnemers gedeeld. De huidige cijfers wijzen bovendien op een nieuwe stijging van de inflatie in de eerste helft van 2026, onder meer doordat de energieprijzen opnieuw zijn beginnen te stijgen. Tussen maart en april 2026 liep de inflatie op van 2,2% tot 4,2%. Sindsdien schommelt ze tussen 3% en 4%³⁸.

11. Conclusie

Verschiedende factoren kunnen de recente toename van de kredietgerelateerde financiële moeilijkheden helpen verklaren, al valt moeilijk te bepalen hoe groot de invloed van elk van die factoren precies is. Zo kan deze evolutie erop wijzen dat de financiële reserves van sommige huishoudens geleidelijk slinken. Om de stijgende uitgaven van de afgelopen jaren op te vangen en hun budget in evenwicht te houden, konden huishoudens verschillende middelen inzetten: hun spaargeld aanspreken, hun uitgaven aanpassen, rekenen op de indexering van hun inkomen, gebruikmaken van overheidssteun of hulp krijgen van mensen uit hun omgeving. Die mogelijkheden zijn echter niet onbeperkt. Wanneer noodzakelijke uitgaven – onder meer voor huisvesting, energie, voeding, verzekeringen, gezondheidszorg en mobiliteit – langdurig hoog blijven, houden huishoudens na betaling van hun vaste kosten steeds minder over en wordt het moeilijker om onverwachte uitgaven op te vangen. In zo'n situatie kan een ingrijpende gebeurtenis, zoals jobverlies, een scheiding, ziekte of arbeidsongeschiktheid, een al krap budget sneller uit evenwicht brengen en leiden tot betalingsachterstanden of een opstapeling daarvan. Wanbetaling op een krediet hoeft dus niet noodzakelijk voort te vloeien uit een stijging van de kredietkosten zelf. Ook de toenemende druk van alle andere uitgaven op het huishoudbudget kan ertoe leiden dat kredietverplichtingen niet langer correct kunnen worden nagekomen.

specifieke sectoren begrensd en kunnen ondernemingen emissierechten verhandelen. Deze tweede fase is specifiek bedoeld om het systeem uit te breiden naar bijkomende sectoren die niet onder het oorspronkelijke ETS vallen, zoals gebouwen en wegvervoer.

³⁷ E. Dehon, "<https://observatoire-credit.be/storage/4037/NL--Le-surendettement-au-programme-des-partis-politiques-pour-les-e%CC%81lections-de-juin-2024.pdf>", OKS, mei 2024.

³⁸ Zie [Geharmoniseerde consumptieprijsindex – juli 2026 | Statbel](#)

De toename van de wanbetalingen bij consumentenkredieten, en in het bijzonder bij leningen op afbetaling en kredietopeningen, verdient in dat verband bijzondere aandacht. Ze roept onder meer de vraag op of huishoudens vaker naar deze kredietvormen grijpen om tijdelijke liquiditeitsbehoeften op te vangen of om uitgaven te financieren die ze vroeger met eigen middelen hadden kunnen betalen. Die hypothese moet echter verder worden onderzocht. Meer algemeen hoeft de stijging die in 2025 werd vastgesteld niet noodzakelijk te wijzen op een kredietcrisis. Mogelijk gaat het, althans gedeeltelijk, om een terugkeer naar meer gebruikelijke niveaus na enkele jaren waarin het aantal wanbetalingen uitzonderlijk laag lag. Tijdens en in de nasleep van de gezondheidscrisis konden het uitstel van aflossingen voor bepaalde kredieten, overheidsmaatregelen ter ondersteuning van de inkomens en het spaargeld dat een deel van de huishoudens had opgebouwd, het aantal gevallen van wanbetaling tijdelijk beperken. Ondanks de recente verslechtering van verschillende indicatoren blijft de situatie over het algemeen gunstiger dan vóór die periode. Eind 2025 had bovendien slechts 2,7% van de meerderjarige bevolking minstens één bij de CKP geregistreerde wanbetaling.

Hoe de situatie verder evolueert, zal ten slotte ook afhangen van de economische, sociale en geopolitieke context. De gevolgen van de recent goedgekeurde sociaaleconomische hervormingen, de internationale spanningen en het risico op een nieuwe stijging van de inflatie zijn allemaal factoren die nu al een impact hebben op tal van huishoudens en die vooral het budget van de meest kwetsbare huishoudens verder onder druk kunnen zetten. Het is daarom belangrijk om de indicatoren voor wanbetaling op kredieten de komende jaren nauwlettend te blijven volgen. Zo zal duidelijker worden of de huidige evolutie vooral een terugkeer naar meer gebruikelijke niveaus is, dan wel het begin van een meer langdurige verslechtering van de financiële situatie van huishoudens.